

Krajowa Rada Komornicza

ul. Szpitalna 4/10 | 00-031 Warszawa | tel. 22 827 71 13 | faks 22 827 29 78 | krk@komornik.pl | www.komornik.pl

Warszawa, dnia 31 lipca 2015 r.

KRK/V/1041/15

Szanowny Pan

Mariusz Haładyj

Podsekretarz Stanu

w Ministerstwie Gospodarki

Pl. Trzech Krzyży 3/5

00 – 507 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 17 czerwca 2015 r. (DDR-II-4300-17/15, DDR/943/15) dotyczące projektu ustawy *o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych*, w imieniu Krajowej Rady Komorniczej, będącej reprezentantem komorników sądowych (art. 83 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji - Dz. U. z 2015 r., poz. 790) zwracam się z uprzejmą prośbą o uwzględnienie następujących uwag samorządu komorniczego.

1. Ustawa w żaden sposób nie rozstrzyga kwestii związanych z kosztami przekazywania przez komorników sądowych informacji do biura informacji gospodarczych. Nie ulega zaś wątpliwości, że przekazywanie takich informacji wiąże się z koniecznością poniesienia określonych kosztów. Bezsprzecznym jest fakt, iż brak jest podstaw ku temu, by owe wydatki ponosić mieli komornicy sądowi, zaś korzyści wynikające z faktu uzyskania określonych danych uzyskiwały podmioty komercyjne. Uwaga taka została zgłoszona również przez Ministerstwo Sprawiedliwości. Mając na względzie odniesienie się do tej kwestii przez projektodawcę należy z całą stanowczością podkreślić, że problemu tego nie rozwiązuje art. 12 *ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych*. To ustawa powinna określać, iż przekazywanie danych przez komorników jest odpłatne, określać wysokość opłaty, podmiot obowiązany do jej uiszczenia i zasady regulowania opłaty. Kwestie tę rozstrzygać powinna ustawa o komornikach sądowych i egzekucji.

2. Projektowana ustawa wprowadza między innymi obowiązek przekazywania do biura informacji gospodarczych informacji o egzekucjach prowadzonych przez komorników sądowych. W tym celu ustawodawca proponuje wprowadzenie zapisu w art. 2 ust. 1 ustawy, wedle którego przez informacje gospodarcze rozumiane mają być również dane dotyczące „bezskutecznej egzekucji komorniczej” (dodany pkt. 6 w art. 2 ust. 1 ustawy). W pierwszej kolejności wypada wskazać, iż obowiązujące przepisy, w szczególności przepisy kodeksu postępowania cywilnego, jak i przepisy ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, nie posługują się pojęciem „egzekucja komornicza”. Postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komorników sądowych zwane jest „egzekucją sądową”. Tym samym brak jest podstaw do wprowadzania nowego pojęcia, nieznanego w systemie obowiązującego prawa. Dlatego też ustawa winna posługiwać się określeniem przyjętym przez inne ustawy, tj. pojęciem egzekucja sądowa.
3. To samo dotyczy treści projektowanego przepisu art. 16a ustawy, czy projektowanego przepisu art. 2 ust. 3 pkt. 4 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (art. 3 projektu ustawy). Zaznaczyć należy, że egzekucja sądowa (tj. egzekucja prowadzona w trybie k.p.c.), realizowana może być nie tylko przez komorników sądowych, ale i przez sądy. Przy niektórych sposobach egzekucji należności pieniężnych (egzekucja przez zarząd przymusowy, egzekucja przez sprzedaż przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego) organem egzekucyjnym jest właściwy sąd rejonowy. Tym samym rozważenia wymaga, czy informacją gospodarczą objęte mają być wyłącznie dane o bezskuteczności egzekucji sądowych prowadzonych przez komorników sądowych, czy też o wszelkich egzekucjach. Wówczas obowiązkiem przekazywania danych do biura informacji gospodarczych objąć należałoby również sądy. To zaś wymaga zmiany treści projektowanego art. 16a ustawy, który stanowi o obowiązku „komornika” przekazywania określonych danych. Nie ma uzasadnienia, by gromadzone informacje dotyczyły wyłącznie postępowań egzekucyjnych prowadzonych przez komorników sądowych, z pominięciem danych o innych postępowaniach.
4. Wprowadzając pojęcie „bezskuteczności egzekucji”, konieczne byłoby jednocześnie określenie (zdefiniowanie) tego pojęcia na potrzeby nowelizowanej ustawy. Przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie definiują bowiem takiego pojęcia. Skoro informacją gospodarczą mają być dane o „bezskuteczności egzekucji” konieczne jest jednocześnie określenie, kiedy w ocenie ustawodawcy zachodzi bezskuteczność

- egzekucji, obligująca organy egzekucyjne do podjęcia określonych działań. Definicja taka winna znaleźć się w art. 2 ust. 2 ustawy.
5. Wątpliwości co do zakładanej intencji projektodawcy w zakresie pojęcia „bezskuteczność egzekucji” pogłębia zestawienie oceny uwag przekazanych w ramach konsultacji społecznych, z którego wynika, iż komornicy winni mieć obowiązek aktualizowania informacji o bezskutecznej egzekucji (uwaga Federacji Konsumentów do art. 2). Z oceny projektodawcy można wysnuć wniosek, że komornik miałby mieć obowiązek przekazywania informacji o bezskuteczności egzekucji w toku postępowania, a nie po jego umorzeniu. Trudno bowiem uznać, że do aktualizacji informacji o bezskuteczności egzekucji miałyby dochodzić po umorzeniu postępowania egzekucyjnego. Wskazać jednocześnie należy, że po prawomocnym umorzeniu postępowania egzekucyjnego możliwe jest ponowne wszczęcie egzekucji przez tego samego lub innego komornika sądowego, w wyniku której dojść może do wyegzekwowania należności bądź jej części.
 6. Dalej wskazać należy, że ustawa w przedstawionej treści rozróżnia obowiązki komornika (organu egzekucyjnego) w zależności od tego, czy dane dotyczą dłużnika będącego konsumentem, czy też dłużnika nie będącego konsumentem (art. 16a ust. 1 i 2 projektowanej ustawy). Pojęcie dłużnika będącego konsumentem określa art. 2 ust. 2 pkt. 3 ustawy, zaś pojęcie dłużnika nie będącego konsumentem – art. 2 ust. 2 pkt. 2 ustawy. Problem sprowadza się do tego, że z tytułu wykonawczego nie wynika, czy np. dłużnik jest osobą fizyczną wykonującą działalność gospodarczą, a egzekwowane zobowiązanie względem wierzyciela pozostaje w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą. Tym samym komornicy sądowi (organy egzekucyjne), którzy nie są uprawnieni do badania treści tytułu wykonawczego (art. 804 k.p.c.), niejednokrotnie będą mieli problem z właściwym określeniem statusu dłużnika. Dlatego też wydaje się, że zasadne byłoby wprowadzenie jednolitych zasad przekazywania przez organy egzekucyjne danych w odniesieniu do wszystkich dłużników.
 7. Należy też podkreślić, że komornicy nie posiadają wiedzy o serii i numerze dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość dłużnika. Również nie w każdej sprawie dysponują numerem PESEL. Podobna sytuacja dotyczy zobowiązania - komornicy posiadają wyłącznie wiedzę wynikającą z treści tytułu wykonawczego.

Krajowa Rada Komornicza

ul. Szpitalna 4/10 | 00-031 Warszawa | tel. 22 827 71 13 | faks 22 827 29 76 | krk@komornik.pl | www.komornik.pl

8. Regulacji wymaga również kwestia odpłatności za uzyskiwanie informacji przez komorników sądowych – w sprawach, w których komornicy obowiązani są działać z urzędu (sprawy alimentacyjne, sprawy należności Skarbu Państwa) informacje winny być przekazywane komornikom nieodpłatnie.
9. Na akceptację nie zasługuje również treść proponowanego art. 3 ustawy zmieniającej, wedle którego w art. 2 ust. 3 dodany ma zostać pkt. 4, który stanowić ma, że komornikom powierza się zadania polegające na „przekazywaniu informacji o bezskutecznych egzekucjach do biur informacji gospodarczej (...)”. Taka regulacja jest błędna i wskazywać może na wprowadzenie nowych obowiązków komorników sądowych w zakresie czynności nieegzekucyjnych i nie pozostających w związku z prowadzoną egzekucją. Obowiązek przekazywania informacji nie jest powierzeniem nowego zadania, lecz nałożeniem dodatkowego obowiązku w ramach realizowanych czynności egzekucyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 3 pkt. 1 i 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. Tym samym rozwiązanie proponowane w art. 3 projektu ustawy, wprowadzające zmianę do ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, jako zbędne i nieprawidłowe winno być wyeliminowane z projektu.

Mam nadzieję, że powyższe uwagi okażą się przydatne i zostaną wykorzystane w dalszym procesie legislacyjnym.

E uprzejmie

Prezes
Krajowej Rady Komorniczej
Rafał Fronczek